

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА · 0478 922 154 · frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ · 0467 613 165 · protapetar@hotmail.com

[SvTrojica.MELBOURNE](#)

[СвТројицаБранズвик](#)

[HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](#)

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 15. АВГУСТ 2021. № Број 102. № Година III

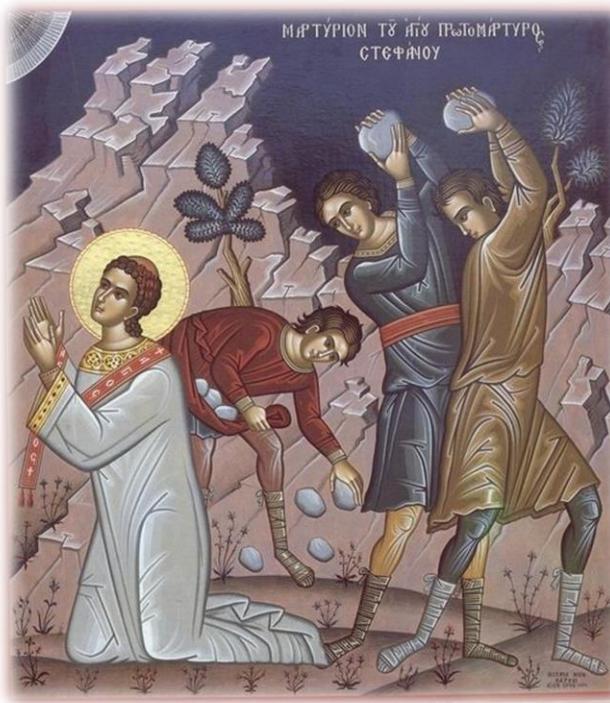
СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 15. / 2 АВГУСТ 2021. ГОДИНЕ ПРЕНОС МОШТИЈУ СВ. АРХИЋАКОНА СТЕФАНА	НЕДЕЉА 8. ПО ДУХОВИМА ГЛАС 7. Јутрење – Јеванђеље: Осмо Вакрсно Јн. 20,11-18 Лит. Прва Кор: 1,10-18; Јев.. Мт. 14, 14-22
СРЕДА, 18. АВГУСТ	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ ПРЕОБРАЖЕЊА
ЧЕТВРТАК, 19. АВГУСТ ПРЕОБРАЖЕЊЕ ГОСПОДЊЕ	ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч, А АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 19ч
СУБОТА, 21. АВГУСТ	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 22. АУГУСТ СВ. АПОСТОЛ МАТИЈА	ЈУТРЕЊЕ У 9ч, ЛИТУРГИЈА У 10ч
ЦРКВА ЈЕ ЗАТВОРЕНА УСЛЕД ПАНДЕМИЈСКИХ МЕРА НАМЕТНУТИМ ОД ДРЖАВЕ.	

ПРЕНОС МОШТИЈУ СВ. АРХИЋАКОНА СТЕФАНА

Када злобни Јевреји камењем убише св. Стефана, оставише тело његово да га пси изеду. Но другчије хтеде Промисао Божја. Тело мучениково лежаше на отвореном месту под градом ноћ и два дана, а друге ноћи дође Гамалил, учитељ Павлов и потајни ученик Христов, узе тело, однесе га у Кафагамалу на своје имање, и ту га чесно погребе у једној пећини. У исту пећину сахрани Гамалил и свога пријатеља Никодима, који плачући над гробом Стевановим умре. Ту сахрани Гамалил и свога крштенига сина Авива. И према своме завештању и сам Гамалил ту беше сахрањен. Од тога времена прошли су векови, и нико од живих није знао, где је сахрањено тело св. Стефана. Но 415. год., за време Јерусалимског патријарха Јована, јави се Гамалил три пута у сну

свештенику Кафагамалском, Лукијану, и потанко му оприча све о сахрани свих поменутих указујући тачно место њихових заборављених гробова. Узбуђен од тога сна Лукијан јави патријарху, и с благословом патријарховим оде с лудима и откопа четири гроба.

Гамалил му беше већ у сну рекао, које је чији гроб. Силни мирис благоухани испуни сву пећину од моштију светитељских. Тада мошти св. Стефана беху свечано пренете на Сион и ту чесно сахрањене, а мошти осталих изнесене на једно брдо више пећине, и ту у једној цркви положене. Многа исцелења болесника додошице се тога дана од моштију св. Стефана. Доцније те мошти бише пренете у Цариград. Тако Господ увенча многом славом онога који први за Његово име крв своју проли.

(Пролог)

СТВАРНА ВЕЛИЧИНА ЈЕДНЕ ЛИЧНОСТИ НИЈЕ У РЕЧИ ВЕЋ У ДЕЛУ. РЕЧ КОЈУ НЕ ПОТВРЂУЈЕ ДЕЛО ОСТАЈЕ МРТВО СЛОВО НА ПАПИРУ.

(О. Ми)

МУДРОСТ У СЛУЖБИ ПРОПОВЕДИ ЈЕВАНЂЕЉА

Прота Милорад Лончар

Пишући Коринћанима апостол Павле поручује: „Јер ме Христос не ћосла да крштавам њега да проповедам јеванђеље, не мудрим ријечима, да се не обеснажи крст Христов“ (ІКор.1,17). Апостол прича о своме призывању, које му је одредио Господ када га је позвао на службу. Он, познајући добро људе и њихове слабости, истиче да није добро истицати се у укращавању проповеди и тиме скретати пажњу на себе, већ је важно да проповед дође до срца људи као проповед Христа. Да неки, неким случајем, не почне да одаје проповеднику хвалу. Тако су проповедали сви апостоли. Некада је њихова проповед била ватрена, али увек једноставна и јасна за слушаоце. Тако на сам дан Педесетице, апостол Петар једноставним језиком проповеда Израиљцима и свима који су се тада нашли у Јерусалиму о „Исусу Назарећанину, човеку од Бога јоштврђена вами силама и чудесима“ (ДА, 2,22).

Нажалост, у ово време, које је иначе смутно по много чему, многи су проповедници којима је стало да се допадну слушаоцима, да их људи хвале, истичу значај њихове проповеди. То је штетно и за проповедника и за његове слушаоце. Јер, на крају, све што проповед треба да постигне јесте да људе веже за стварну вредност – за Христа. Све остало је од другоразредног значаја. Док проповедник проводи више времена у мислима о томе како да се сам истакне и буде позитивно оцењен у очима других, Христос и Његова проповед остају у другом плану. У том смислу и горе цитирани Апостол опомиње Коринћане да престану са расправама о томе ко је чији. „Зар се Христос раздијели? Да се Павле не разаје за вас? Или се у име Павлово крстисте“ (ІКор. 1,13)? А после тога још додаје „хвали Богу што никоја од вас не крстих, да не би ко рекао да у име своје крстих“ (ІКор. 1,14-15). Ево, у другом делу горе наведеног

цитата, види се стварни циљ оваквог Павловог размишљања. Јер, људи се лако везују за одређене личности, вође, владике, свештенике, другим речима, проповеднике јеванђеља, па иду у цркву док слушају проповеди својих миљеника, а после их нема. „Ко да су се они разапели за њих, а не Христос“.

Има један слаткоречив проповедник у држави Тексас по имену Џо Остин. Он то тако лепо за људске уши говори да га је заиста лепо слушати. Нарочито ако се човек препусти томе тренутку. Но, на крају сваке његове проповеди, која траје у време када се у православним црквама одржавају литургије, он им скрене пажњу на то да сада, свако од хиљада његових слушалаца, оде у неку традиционалну цркву, базирану на Библији, за своје духовне потребе. Зашто? Зато што он ништа друго не нуди него слаткоречивост свога изражавања. Али, бар је доволно поштен да каже да он не нуди у својој скупштини, или како то већ зове, духовну храну. Ово је више храна за мозак и могућност људима да се лепо спреме у недељу и оду на једну успешну представу. Наравно, не треба пропустити да се напомене да су улазнице за ову представу негде између 80 и 800 долара, а у питању су хиљаде и хиљаде људи на једној представи која траје пола сата. „Људима је потребно хлеба и игара“, говорили су стари Римљани.

Ако кроз проповед, која је средство за разумевање Бога, ништа не учинимо на основном плану њене улоге, проповед постаје бескорисна. Где се год човек велича, па и кроз проповед о Христу, Христос изнова страда. Таква проповед дакле се упражњава и од изабраних вођа у аустралијанском политичком и друштвеном животу. Они јавно проповедају да верују у Христа, али ништа од онога што је Христос говорио, што нам је

оставио у аманет, не упражњавају. Шта више, они хоће да нас спасу, кроз изгон Христа из наше средине. Стаљин, који је извршио најстрашнији злочин над сопственим народом, када је запретила опасност да Русија страда, обратио се Цркви и молио их да се моле своме Богу да се Русија спасе. Наше вође, на челу са првим министром и премијерима, боре се здунно, кроз забрану богослужења, да Христу не дозволе присуство у земљи. Терају Га из наше средине. Као они Гергесинци, који су молили Христа да оде од њих, плашећи се материјалне штете. Да ли је то због тога што би им Христос угрозио њихову славу? Јер, ако би требало заблагодарити Богу за нестанак вируса, онда где је њихова слава. Ако је Христос у борби против вируса важан, онда су они мање важни. Закључак је да је, што се највише политичара тиче, њихова слава најважнија и да страх од тога да не буду прослављени, проузрокује ову здушну борбу против Христа. Сујета је то, сујета. Овако је Св. Патријарх Павле говорио о сујети:

„КАДА ЈЕ СУЈЕТА ПРИСУТНА ОНДА ДОЛАЗИ ДО ГОРДОСТИ, СВАЂЕ. НИЈЕ НЕСРЕЋА ШТО МИ ИМАМО СУПРОТНА ГЛЕДИШТА, ЈЕР СЕ СТВАР МОРА САГЛЕДАТИ СА ВИШЕ СТРАНА. АЛИ ЧЕСТО КОД НАС ДОЛАЗИ ДО ОНОГ ШТО НИЈЕ РАЗЛИКА У МИШЉЕЊУ. ТОГА СЕ МОРАМО ОСЛОБОДИТИ. АКО БУДЕМО ТОЛЕРАНТИЈИ, ОНДА ЂЕМО МОЋИ ДА СХВАТИМО И ТО ГЛЕДИШТЕ ДРУГОГА. НЕ ДА ГА УСВОЈИМО АКО НИЈЕ ДОБРО, АЛИ ДА ГА СХВАТИМО ДА НЕ ДОЂЕ ДО МРЖЊЕ И ОВОГ ШТО НАС ЦЕПА И ДЕЛИ“. (ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ).

Но, ново друштво не дозвољава да човек има друго мишљење. Они су све разумели, као и то да им је Христос до сада био главна препрека у остварењу њихових циљева, те Он сада нема места у овој земљи.

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН: 15. АВГУСТ

ЈЕР НАМ СЕ РОДИ ДИЈЕТЕ, СИН НАМ СЕ
ДАДЕ, КОЈЕМУ ЈЕ ВЛАСТ НА РАМЕНУ ЊЕ-
ГОВУ, И ИМЕ ЈЕ ЊЕГОВО: ВЕЛИКОГ СА-
ВЕТА АНГЕЛ, ЧУДНИ САВЈЕТНИК, Бог
СИЛНИ, КЊАЗ МИРА, ОТАЦ БУДУЋЕГ
ВРЕМЕНА (ИСА. 9, 6)

Kоји је смртни човек у својој историји људској, на кога би се могли применити сви ови називи, сва ова власт, сва ова слава? Никоји. Зато св. Златоуст и вели: „ово је немогуће разумети у односу на ма кога другог човека него само у односу на Христа“. Пророк овде јасно изражава две природе у Спаситељу света: човечанску и божанску. Роди се дијете – то означава чисто човечанску природу. *Син нам се даде* – то сједињује две природе у једној личности: Син Божји и Син Девин у личности ваплођеног Господа. Остали називи пак означавају божанску природу Господа Исуса. Власт је Његова на рамену Његову, т. ј. власт је Његова, – Његова сопственост, и није позајмљена. *Велики савет* – није ли то Света Тројица? Ангел, или посланик весник, тога тројичног Савета јесте Син Божји, слово предвечно. *Чудни саветник* – јер је све чудо, све изненада, све новост, што од Њега и кроз Њега дође роду људском. *Бог силни* – шта би Арије на ово рекао и његове модерне присталице, који одричу божанство Господу Исусу? *Књаз мира* – јер од Њега је мир трајни, мимо Њега рат споља и изнутра. *Отац будућеји времена* – као што је Он господар прошлости тако и будућности. Но Он је још Отац Цркве, творац новога света, Основач Царства Божјег.

Ово дивно и тачно виђење виде сам Исаја, син Амосов, на седамсто година пре него се оно објави целој васиони.

О Господе Исусе, пророчицима Ти си најславније предсказање, вернима најславније откровење. Откључай ум наш да би у њу ушла чудесна слава величанства Твога; и откључай срце наше, да би се испунило животворном љубављу твојом. Теби слава и хвала ва век. Амин.

Св. владика Николај

SITUATION ETHICS VERSUS BIBLICAL MORALITY

Situation ethics has become the norm for our times, having replaced the biblical ethics of past generations. In situation ethics as long as no one is hurt one can do as one pleases. Taking drugs, watching pornography and aborting the unborn child, all can come under the flag of situation ethics.

Taking drugs is seen as morally neutral by increasing numbers of Americans. We believe no one is hurt by our drug use, while refusing to see the obvious connection between our drug purchases and the mass killings in Mexico by drug cartels that are in business because of the demand for drugs by American users.

Nothing wrong with watching pornography, we tell ourselves, forgetting that the demand for pornography enslaves many poor young women (and men) in a form of prostitution, all for our sexual gratification. Pornography has become one of the major addictions of our times, keeping large numbers of people in bondage, and preventing sound healthy relationships.

Situation ethics has convinced women that since they have the right to make decisions concerning their own bodies, aborting the fetus is allowable if their own lifestyle will be negatively affected. Nothing about the rights of the unborn, who have no voice whatsoever.

The Fathers knew that even the secret sins committed by people had an effect on the whole of the cosmos. The people who promote situation ethics would have us believe that nothing that is done in private hurts anyone. Biblical ethics tells us quite the opposite.

*Love in Christ,
Abbot Tryphon*

„Љубав је највећа врлина, али се до љубави која је највећа и која је „СВЕЗА САВРШЕЊСТВА“ не може доћи наједанпут, док се прво не стекну и остале врлине, почевши од смирености, од смирења. И Апостол Павле нас опомиње на то да „САД ОСТАЈЕ ВЕРА, НАДА, ЉУБАВ, АЛИ ЈЕ ЉУБАВ НАЈВЕЋА“ (1 Кор.13, 13).

„Ми не изазивамо мучеништво, али када дођемо пред питање – или одрицање од Христа или ће отићи глава, онда да изаберемо пут мајке Јевросиме, која каже своме сину: „Боље ти је изгубити главу него своју огрешити душу!“ Када умре за Христа, мртав човек је жив пред Богом и жив у Богу, у Царству Небеском. Мртав је пред њим само онај који је грешник, који се не каје, и који у Њега не верује.“

ПРЕОБРАЖЕЊЕ ГОСПОДА И СПАСА НАШЕГ ИСУСА ХРИСТА

Треће године Своје проповеди на земљи Господ Исус чешће говораше ученицима Својим о блиском страдању Своме,

но уједно и о слави Својој после страдања на крсту. Да не би предстојеће страдање Његово сасвим раслабило ученике те да не би отпали од Њега, Он Премудри, хтеде им пре страдања показати делимично славу Своју божанску. Зато узвеши собом Петра, Јакова и Јована изиђе с њима ноћу на гору Тавор, и ту се преобрази пред њима. И засја се лице његово као сунце а хаљине његове посташе свијетле као снијег. И појавише се покрај Њега Мојсеј и Илија, велики старозаветни пророци. И видеше ученици и удвише се. И рече Петар: Господе, добро нам је овде бити; ако хоћеш да начинимо овде три сјенице (колибе): Теби једну, а Мојсију једну, а једну Илији. Но док још Петар говораше, удалише се Мојсеј и Илија, и сјајан облак окружи Господа и ученике, и дође глас из облака: ово је син мој љубазни, који је по мојој вољи; њега послушајте. Чувши овај глас ученици падоше ничице на земљу као мртви и остале тако лежећи у страху докле им Господ не приђе и не рече им: устаните и не бојте се

(Мат. 17). Зашто Господ узе само тројицу ученика на Тавор а не све? Јер Јуда не беше достојан да види божанску славу Учитеља, кога ће он издати, а њега самог Господ не хте оставити под гором, да не би тиме издајник правдао своје издајство. Зашто се преобрази на гори а не у долини. Да би нас научио двема врлинама: трудолубљу и богослију. Јер пењање на висину захтева труд, а висина представља висину мисли наших, тј. богослије. Зашто се преобрази ноћу? Јер је ноћ подеснија за молитву и богослије него дан, и јер ноћ закрива тамом сву земаљску красоту а открива красоту звезданог неба. Зашто се појавише Мојсеј и Илија? Да се разбије заблуда јеврејска, као да је Христос неки од пророка, Илија, Јеремија или неки други – зато се Он јавља као Цар над пророцима, и зато се Мојсеј и Илија јављају као слуге Његове. Дотле је Господ много пута показао ученицима божанску моћ Своју, а на Тавору им је показао божанску природу Своју. То виђење Божанства Његовог и слушање небеског свеđочанства о Њему као Сину Божјем требало је да послужи ученицима у дане страдања Господњег на укрепљење непоколебљиве вере у Њега и Његову крајњу победу.

(Пролог)

НАЈВЕЋИ ЛОГОР НА СВЕТУ

Аустралија, као континент, постала је највећи логор на свету. Логор је, када је језичко објашњење речи у питању, место из кога се не може изаћи без дозволе оних који имају власт да такву дозволу издају. Од почетка опште збуњености која је изазвана корона вирусом, из Аустралије могу да изађу само они који „имају неки оправдан разлог за излазак“. Имајући у виду да нашег Епископа

Силуана нису пустили да оде на Сабор СПЦ када је биран Српски Патријарх, јасно је да ови на власти одлучују шта је то „оправдан разлог“ због кога неко може да изађе. Такође, познато је да хиљаде Аустралијанаца не може да се врати кући. Владајућа клика је приграбила сву власт, када су наши животи у питању, сво знање и одлучила да је само то што они кажу истина, односно да нико не може да мисли другачије. А, ако неко каже нешто што не иде у прилог њиховог виђења ствари, онда тога сврстају у непријатеља, заступника теорије завере, затуцног, антидржавног человека, или како већ.

Лекари у Аустралији морају да се слажу са оним што политичари одреде. Не могу, као стручњаци, да имају друго виђење, јер ће у случају да јавно проговоре изгубити дозволу за рад. Држава је ставила све у службу приморавања људи да се вакцинишу.

ИЗАЂЕМ УВЕЧЕ ОКО 10 САТИ ИСПРЕД КУЋЕ ДА ПОРАЗГОВАРАМ СА ЗВЕЗДАМА, А ОНО ЧОВЕК ПРОЛАЗИ ПУСТОМ УЛИЦОМ И НОСИ МАСКУ, ЈЕР ТО ЗАКОН НАЛАЖЕ. ИМАЛИТО ВЕЗЕ СА НАУКОМ, МЕДИЦИННОМ, ЗАРАЗОМ, ВИРУСОМ, ПАМЕЋУ ИЛИ СУТОХИРОВИ НОВИХ ФАРАОНА

Бога нам терају из наше средине. Они су можда номинални хришћани, неки од њих убеђени „да Богу службу чине“ док нам душе убијају, али сигурно има оних који свесно извршавају нечије напредбе и чине све да преузму контролу над људскошћу, хуманошћу, човечанством. Неће се смирити док цео свет не постане један тор из кога ће се само са дозволом моћи изаћи. Наравно, лозинка ће бити да смо њихове слуге а не Богије. Када сте с Богом ви сте слободни, а ако сте ви слободни онда вас не могу третирати као стоку у своме тору. Зато је ова борба беспоштедна, борба, на изглед против човека, а у ствари борба против Христа.

Прота Милорад Лончар